

[Carsten Raft.]

Forstand i Øjeblikket har 14 Dages eller helt ned til 8 Dages Opsigelsesvarsel, og det er dem, der hjælpes. Ja, Responsumet er endda saa dristigt, at det positivt nævner som dem, der faar deres Stilling forringet, fortrinsvis Forretningsbestyrere, som ifølge Vølund-Dommen netop er at opfatte som Arbejdsledere i Septemberforligets Forstand. Der foreligger altsaa en positiv Forvanskning i et juridisk Responsum, tiltraadt af det ærede Medlems Organ officielt.

Spørgsmaalet var dernæst om Indkaldelse. Det er vel nok rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen siger, at flere store Firmaer for Uddannelsestidens Vedkommende er saa generøse og forstaaende, at de hjælper deres Medhjælpere i denne Tid. Men det modsatte er jo desværre Forholdet i langt de fleste Tilfælde, og den højtærede Forsvarsminister har jo ogsaa konstateret her fra Talerstolen paa en Forespørgsel fra mig, at man ved Genindkaldelser ser i et voldsomt Antal Tilfælde, at de paagældende bliver afskediget inden Genindkaldelsen. Saa svarer man fra modsat Side her i det paagældende Responsum med at sige, at denne Løn, Forslaget giver under Genindkaldelse, er af relativ ringe Værdi, thi normalt har man den Løn, man skulde have i sin Stilling, til normalt Opsigelsesvarsel. Men hvad er det normale, naar Indkaldelsen nærmer sig? Det er, at den paagældende bliver sat paa Gaden og bliver det saa betids, at der ingen Løn er at betale, fordi Opsigelsesvarselet er udnyttet fuldt ud inden Indkaldelsen, og saa staa han uden nogen som helst Hjælp i hele Militærtiden. Her forbydes dette; ifølge en grundig konservativ Tankegang, som Socialdemokratiet vel nu ifølge sin Indstilling til den almindelige Værnepligt maa slutte sig til, forbyder vi her Arbejdsgivere at misbruge de unges Militærtjeneste, til at sætte dem paa Gaden. Vi indfører Forbud mod at sætte dem paa Gaden, vi giver dem Tryghed i hele deres Stilling og halv Løn for gifte, trekvart Løn for gifte i hele Genindkaldelsestiden. Jeg tror; det er dristigt at kalde dette et Tilbageskridt.

Jeg nævner den forsinkede Lønudbetaling som et af de groveste Eksempler paa, hvorledes det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og dette Responsum behandler

disse Sager. Det hedder — jeg beder om Tilladelse til et Citat —:

„§ 13 vil betyde et afgjort Tilbageskridt for Medhjælperne. Medens disse nu, hvis deres Løn ikke bliver udbetalt dem den sidste i Maaneden, kan gaa deres Vej og forlange Løn til den Dag, til hvilken lovlige Opsigelse kunde ske, skulde de fremtidig vente 48 Timer, efter at de har fremsat Krav om Betaling, og derefter er hele den Erstatning, de faar, „en Tyvendedel af den forfaldne Lønning“.“

Jeg beder det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, og for saa vidt ogsaa den højtærede Minister, der beskæftigede sig med dette Forhold og sluttede sig til dette Responsum, paavise, hvor Tilbageskridtet er. Alt det, mine ærede Modtalere her nævner, bliver jo bibeholdt. Denne Paragraf rører ikke det fjerneste ved de Goder, der eksisterer i Øjeblikket. Den giver bare som Erstatning for Tort og Svie en Erstatning paa en Tyvendedel af Lønnen. Altsaa det, som er det gode i den bestaaende Tilstand, er bibeholdt plus denne Forbedring. Det er en dristig Form for Argumentation at kalde dette for Tilbageskridt. Det er muligt, at en tilfældig Jurist kan tillade sig et saadant Sjuskeri i sin Argumentation, men Ministeren har jo Lov til at læse Loven, han har ogsaa Lov at forstaa den; han behøver ikke ganske automatisk at tage, hvad en tilfældig Jurist giver ham i Haanden til Argumentation, og jeg beder Ministeren fra denne Talerstol forklare, hvorledes han kan læse en Lovparagraf paa den Maade, han har gjort. Hele det Forhold, hvis Bortfald man beklager, bliver ved at bestaa plus en Forbedring med en Tyvendedel af Lønnen som Erstatning for Tort og Svie.

Man taler om Sygeløn og den lille Bestemmelse, at man skal have været nogen Tid i Firmaet for at faa Ret til denne Sygeløn, men man glemmer at omtale det, som er det alvorligste Forhold i saa Henseende, alle de Kontrakter, der indgaa med de svage stillede Funktionærer, hvor man ikke ansættes paa saadanne Vilkaar, at man har en Opsigelsesfrist og Ret til Sygeløn, men man ansættes paa Dagløn. Og det var rimeligt i denne Sal at henvende sig direkte til det høje Ministerium og gøre opmærksom paa, at det ikke mindst er inden